

Znak sprawy: DDP-1.0530.3.2019

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Minister Infrastruktury, działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamia, że petycja z dnia 5 kwietnia 2019 r. w sprawie zmian legislacyjnych polegających na wprowadzeniu udogodnień w lokalizowaniu sieci gazowych w pasach drogowych dróg publicznych i obszarach kolejowych została w części uznana za bezprzedmiotową a w części za bezzasadną.

UZASADNIENIE

Lokalizowanie infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą (taką infrastrukturą są sieci gazowe) w pasach drogowych dróg publicznych regulują przepisy zawarte w *ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, z późn. zm.). Zgodnie z art. 39 ust. 1 ww. *ustawy*, w pasie drogowym zabrania się dokonywania czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabrania się m.in. lokalizacji obiektów budowlanych, umieszczania urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego (pkt 1). Zatem zasadą jest zakaz lokalizowania w pasie drogowym drogi publicznej urządzeń niesłużących drodze i potrzebom ruchu drogowego.

Ww. przepisu nie stosuje się do umieszczania, konserwacji, przebudowy i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu *ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne* oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz urządzeń związanych z ich eksploatacją, a także do innych czynności związanych z eksploatacją tej infrastruktury i urządzeń, jeżeli warunki techniczne i wymogi bezpieczeństwa na to pozwalają (ust. 1a).

Ustawodawca dopuścił zatem, na zasadzie wyjątku, możliwość lokalizacji urządzeń lub obiektów w pasie drogowym dróg publicznych, które nie są związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. Przy czym ten wyjątek jest uzależniony od spełnienia pewnych warunków m.in. wynikających z przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych.

W art. 39 ust. 3 *ustawy o drogach publicznych*, ustawodawca określił, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. Jednakże właściwy zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby:

- a) zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- b) naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych.
- c) lub miałyby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu drogi.

Ponadto, zgodnie z ust. 3a tego samego artykułu, zarządca drogi, w decyzji, o której mowa powyżej, poucza inwestora, że przed rozpoczęciem robót budowlanych jest on zobowiązany m.in. do uzgodnienia z zarządcą drogi, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę, projektu budowlanego obiektu lub urządzenia nie związanego z drogą.

niepodlega

POLSKA
STULETIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, iż zarządca drogi nie może wydać decyzji o zezwoleniu na zlokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ani tym bardziej uzgodnić projektu budowlanego, który narusza przepisy odrębne. Przepisami odrębnymi w opisywanym przypadku są w szczególności *ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529) oraz przepisy techniczno-budowlane wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 7 tej ustawy, w tym przede wszystkim *rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2016 r. poz. 124).

W myśl § 2 ww. rozporządzenia przepisy w nim zawarte stosuje się przy projektowaniu, budowie oraz przebudowie dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń budowlanych, a także przy projektowaniu i budowie urządzeń niezwiązanych z drogami publicznymi, sytuowanych w ich pasach drogowych. Jednocześnie, poprzez zapis zawarty w § 140 ww. *rozporządzenia*, prawodawca określił szczegółowe warunki sytuowania infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą w pasach drogowych dróg publicznych, mając na celu ochronę dróg publicznych oraz związanych z nimi urządzeń. Usytuowanie infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą w pasie drogowym, w szczególności pod jezdnią, wiąże się z czasowym naruszeniem elementów drogi oraz koniecznością doprowadzenia ich do stanu pierwotnego, a zatem z prowadzeniem prac w pasie drogowym. Jakakolwiek ingerencja w pas drogowy, a w szczególności związana z lokalizowaniem w nim infrastruktury technicznej, nie powinna w przyszłości narażać zarządcy drogi na brak możliwości zaprojektowania jej elementów zgodnie z ww. przepisami.

Przepisy zawarte w § 140 ww. *rozporządzenia* mają zastosowanie każdorazowo w przypadku sytuowania infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą w pasie drogowym. Infrastruktura liniowa napowietrzna i podziemna przebiegająca wzdłuż drogi poza terenem zabudowy powinna być usytuowana poza pasem drogowym, w odległościach wynikających z art. 43 *ustawy o drogach publicznych*. Wyjątek stanowi telekomunikacyjna linia kablowa i kanalizacja kablowa, które mogą być umieszczone w pasie drogowym poza terenem zabudowy w przypadku braku kanału technologicznego zlokalizowanego wzdłuż danego odcinka drogi publicznej albo braku wolnych zasobów w tym kanale. Jednocześnie infrastruktura liniowa napowietrzna i podziemna przebiegająca wzdłuż drogi poza pasem drogowym powinna być zlokalizowana w taki sposób, aby nie wpływała negatywnie na system korzeniowy drzew rosnących w pasie drogowym oraz aby wykopy pod tę infrastrukturę nie naruszały granicy pasa drogowego.

Na terenie zabudowy infrastruktura techniczna może być lokalizowana w pasie drogowym drogi (ulicy). Taka infrastruktura nie musi spełniać wymagań, o których mowa w art. 43 *ustawy o drogach publicznych*. Natomiast usytuowanie infrastruktury w ulicy powinno uwzględniać planowaną docelową realizację tej ulicy, a nowa infrastruktura podziemna nie powinna być usytuowana pod jezdnią istniejącą i docelową.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach ustawodawca przewidział możliwość uzyskania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, wydanych na podstawie delegacji zawartej w art. 7 *ustawy Prawo budowlane*. Procedura uzyskiwania zgody została określona w art. 9 tej samej ustawy. Zgodę na odstępstwo – po uzyskaniu upoważnienia właściwego ministra, który wydał ww. przepisy – w drodze postanowienia, udziela właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej. Wniosek o zgodę na odstępstwo inwestor składa do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia, iż w opinii resortu infrastruktury nie ma niespójności pomiędzy przepisami art. 39 *ustawy o drogach publicznych*, a przepisami *rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*. Należy zauważyć, iż przepisy aktu wykonawczego jakim jest ww. *rozporządzenie* stanowią uściślenie przepisów ustawy. Przepis art. 39 ust. 3 w zw. z ust. 1a *ustawy o drogach publicznych* przewiduje wyjątek od ogólnego zakazu lokalizowania w pasie drogowym drogi publicznej obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego. Przy czym możliwość lokalizowania tych obiektów bądź urządzeń w danym miejscu w pasie drogowym jest możliwa m.in. wtedy gdy nie narusza to wymagań wynikających z przepisów odrębnych tzn. przepisów ww. *rozporządzenia*. Zatem przepisy *ustawy o drogach publicznych* w zakresie możliwości lokalizowania obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu

drogowego odnoszą się również do przepisów *rozporządzenia*, a zatem uzależniają możliwość ich lokalizacji m.in. od spełnienia wymagań technicznych dotyczących dróg publicznych.

Jednocześnie informuję, iż resort infrastruktury podjął inicjatywę legislacyjną, której celem jest uchycenie § 140 ust. 7 i zmiana brzmienia § 140 ust. 8 *rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*. Zmiany w § 140 wynikają z doświadczeń ministra właściwego ds. transportu nabytych przy udzielaniu organom administracji architektoniczno-budowlanej upoważnień do wyrażenia zgody na odstępstwo. W coraz większym stopniu infrastruktura techniczna lokalizowana jest – w głównej mierze ze względu na liniowy jej przebieg oraz stosunki własnościowe gruntów – w pasach dróg publicznych. Obecnie umieszczenie infrastruktury obcej w pasie drogowym odbywa się na zasadach określonych w art. 39 ustawy o drogach publicznych, przy czym dopuszczenie ustawowe zlokalizowania infrastruktury obcej w pasie drogowym poza terenem zabudowy ograniczone było dotychczas przepisami § 140 ust. 7 ww. rozporządzenia. Uchylenie ust. 7 ułatwi lokalizowanie niezbędnej infrastruktury technicznej w pasie drogowym, przy zachowaniu niezbędnych warunków bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1 tego samego paragrafu, oraz spowoduje brak konieczności uzyskiwania zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych. Z kolei zaproponowane przez MI zmiany w ust. 8 stanowią zmniejszenie rygoru w zakresie zakazu lokalizowania infrastruktury technicznej pod jezdniami dróg publicznych. Co do zasady infrastruktura techniczna nie może być lokalizowana pod jezdnią drogi, natomiast wprowadza się możliwość odejścia od tego zakazu dla dróg najniższych klas (L i D) na terenie zabudowy. Jako uzasadnienie takiego działania należy wskazać fakt, że wnioski o udzielenie upoważnienia do wyrażenia zgody na odstępstwo od § 140 ust. 8 rozporządzenia stanowią około połowy wszystkich wniosków, dotyczących przepisów techniczno-budowlanych w obszarze drogownictwa, kierowanych do ministra właściwego ds. transportu i w zdecydowanej większości rozpatrywane są pozytywnie. Mając na uwadze powyższe uznano, że należy dopuścić lokalizowanie tego typu infrastruktury pod jezdniami dróg na terenie zabudowy, ale wyłącznie klas D i L. Jezdnie dróg pozostałych klas na terenie zabudowy, charakteryzujące się innymi funkcjami w sieci drogowej oraz innymi natężeniami ruchu, oraz jezdnie dróg wszystkich klas poza terenem zabudowy – powinny być dalej chronione.

Ww. zmiany pozwolą na uproszczenie i skrócenie procedury lokalizowania urządzeń obcych w pasach drogowych, przy zachowaniu procedur określonych w *ustawie o drogach publicznych*. Tym samym likwidowane są formalno-prawne przeszkody w sytuowaniu urządzeń obcych w pasach drogowych, co nie może być z kolei odbierane jako przyzwolenie – co do zasady – do takiego działania. Decyzja w tym zakresie pozostanie nadal w gestii zarządcy drogi. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego ww. rozporządzenie znajduje się na końcowym etapie procesu legislacyjnego – w dniu 5 kwietnia 2019 r. został przedłożony do notyfikacji Komisji Europejskiej.

Natomiast proponowana w § 122 *rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie* zmiana zostanie przez resort infrastruktury przeanalizowana przy najbliższej nowelizacji rozporządzenia.

Odnosząc się do kwestii wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego w związku z umieszczeniem infrastruktury obcej w pasie drogowym, informuję, iż obecnie procedowany jest przez resort cyfryzacji *projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw*, który przewiduje szereg zmian w przepisach obowiązujących. Projekt przewiduje zmiany m.in. w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. samorządzie powiatowy oraz ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa.

W każdej z ww. ustaw wprowadzony zostaje przepis, zgodnie z którym gmina/powiat/województwo może zawrzeć z inwestorem umowę na mocy której, w zamian za realizację inwestycji zaspokajającej zbiorowe potrzeby wspólnoty, związanej z zajęciem przez inwestora pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, ustali w tej umowie stawkę opłaty za zajęcie pasa drogowego w wysokości niższej niż w uchwale, o której mowa w art. 40 ust. 8 *ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych*. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Omawiane regulacje dotyczą inwestycji zaspokajających zbiorowe potrzeby wspólnoty, a zatem będą miały zastosowanie również do inwestycji gazowych. Tym samym

będzie możliwe określenie niższej stawki za zajęcie pasa drogowego niż określona w poszczególnych uchwałach jednostek samorządu terytorialnego. W związku z powyższym resort infrastruktury obecnie nie planuje wprowadzania zmian w *ustawie o drogach publicznych* w zakresie opłat za zajęcie pasa drogowego. Tym samym w chwili obecnej proponowane zmiany w *ustawie o drogach publicznych* uznaje się za bezzasadne.

Z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Agnieszka Krupa
Zastępca Dyrektora
Departamentu Dróg Publicznych

Informacja na temat przetwarzania danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), informuję, że:

- 1) administratorem Pani/Pana danych osobowych jest *minister właściwy do spraw transportu* z siedzibą w Warszawie, przy ul. Chałubińskiego 4/6, zwany dalej „Administratorem danych”;
- 2) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia petycji na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.);
- 3) podstawą przetwarzania Pani/Pana danych osobowych jest ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach oraz ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
- 4) Administrator danych przewiduje możliwość powierzenia przetwarzania danych innemu podmiotowi – w zakresie rejestracji korespondencji: Rodan Development Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Puławska 543;
- 5) podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale konsekwencją niepodania danych będzie pozostawienie petycji bez rozpoznania zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach;
- 6) posiada Pani/Pan prawo do:
 - żądania dostępu do treści swoich danych osobowych, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania,
 - wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych z przyczyn związanych z Pani/Pana szczególną sytuacją,
 - wniesienia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 7) Pani/Pana dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu;
- 8) Pani/Pana dane osobowe w zakresie rozpatrywania petycji będą przechowywane przez okres 25 lat, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, z późn. zm.), a następnie przekazywane do właściwego archiwum państwowego jako materiał archiwalny;
- 9) dane kontaktowe do Inspektora ochrony danych w Ministerstwie Infrastruktury: Inspektor ochrony danych, Ministerstwo Infrastruktury, ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa, adres e-mail: inspektor.RODO@mi.gov.pl.